ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια κι' ἐννιακόσα τρία,
δρᾶσις καὶ φιλοπατρία.

Δέκατον κι' ὄγδοον μετροῦντες χρόνον
'στὴν γῆν ἐδρεύομεν τῶν Παθενῶνων.

Τῶν δρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁκτὼ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη—δέκα φράγκα καὶ 'στὸ χέρι.

Δεκαενέα μηνὸς Ἀπρίλη
καὶ δίχως φόρο γυρίζουν σκύλοι.

Ἐνενῆντα κι' ἑπτὰ κι' ἑπτακόσα
κι' ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων σιγῶσα.

Ἂς τὸ μάθουνε κι' οἱ 'λίγοι κι' ἂς τὸ μάθουν κι' οἱ [πολλοί...

ἕκτος τόμος ἐξεδόθη Φιλοσόφου Φασουλῆ.
Μὰ κι' αὐτὸς ὁ νέος τόμος μ' ὅλα τἄλλα μας βιβλία
καὶ 'στὸ σπῆτι μας πωλεῖται καὶ 'στὰ βιβλιοπωλεῖα.

Παράστασις τοῦ μπαμπαλῆ
ἐνώπιον τοῦ Φασουλῆ.

—

(Ὁ Φασουλῆς κι' ὁ Περικλῆς κυττοῦν τὸν Ντεληγιάννη, ποῦ βγαίνει σὲ πλατειὰ σκηνὴ παράστασι νὰ κάνῃ.)

—

Φ.—Ξέρεις πῶς εἶναι τοῦ συρμοῦ κοντὰ μὲ τόσας δράσεις μές 'στὰ σαλόνια, Περικλῆ, νὰ κάνουν παραστάσεις. Γιὰ τοῦτο σήμερα κι' ἐγὼ σ' ἐκάλεσα, ψωρίτη, νὰ 'δῇς σωστὴ παράστασι καὶ 'στὸ 'δικό μου σπῆτι.
Π.—Μὴ κωμῳδία τοῦ Μπισσὸν θὰ παίξουν Γαλλική;
Φ.—Ἡ κωμῳδία φαίνεται πῶς εἶν' Ἑλληνική.
Π.—Καὶ ποιὸς θὰ παίξῃ; δὲν μοῦ λές;
Φ.— Ὁ γέρος, μπεχλιβάνη, ποῦ τώρα τὸν ἐβάπτισαν παπποῦ Σανιδογιάννη.
Π.—Βρὲ τί μοῦ λές;
Φ.— Τώρα θὰ 'δῇς... περίφημος ὁ γέρος.
Π.—Ἀμμ' ὁ Κορρῳάτης κι' ὁ μουγγὸς δὲν ἔχουν δόλου μέρος;
Φ.—Θαρρῶ πῶς ἔχουνε κι' αὐτοί, μὰ τί καλὰ δὲν ξέρω... ποὺ πάντων ὅμως κύτταζε μὲ προσοχὴ τὸν γέρο.
Ἐμπροστά του τύφλαις νἄχουνε Νοβέληδες μεγάλοι, Σαλβίνιδες, Μαλβίνηδες, Μουνὲ-Σουλλύδες κι' ἄλλοι.

—

Κύτταξ' ἐπάνω 'στὴ σκηνὴ
μὲ μάτια σὰν γαρίδα...
τώρα σὲ 'λίγο θὰ φανῇ
βαστῶντας μιὰ σανίδα.

—

Π.—Ἔχεις λορνιόν, βρὲ Φασουλῆ;
Φ.— Βλέπε καὶ δίχως κιάλι.
Π.—Δὲν εἶναι 'στὴν παράστασι προσκεκλημένοι κι' ἄλλοι;
Φ.—Κανένα δὲν ἐκάλεσα γιατ' εἶναι φασαρία, μὰ τώρα πρόσεχε καλὰ κι' ἂς λείψ' ἡ φλυαρία.

Φάρσα πολιτικὴ
χωρὶς καμμιὰ πλοκή.

—

(Ὁ Ντεληγιάννης φαίνεται μακρὺ βαστάζων ξύλον κι' ὁ Φασουλῆς κι' ὁ Περικλῆς χειροκροτοῦν μὲ ζῆλον.)

—

Ντελ.—Ὦ Στρατηγίας φάντασμα, τί παρ' ἐμοῦ ποθεῖς; πρὸς τί μ' ἀκολουθεῖς; μὴν εἶσαι μόνον χίμαιρα, τῆς φαντασίας πλάσμα; πρὸς τί σὲ βλέπω πάντοτε, τῆς Στρατηγίας φάσμα, καθὼς ὁ Χάμλετ ἔβλεπε νυχθημερὸν ἐμπρός του τὸ φάσμα τοῦ πατρός του;

—

Π.—Τί λέει τώρα, Φασουλῆ, κι' ὅλος ὁ νοῦς μου φρίττει;
Φ.—Θαρρῶ τὰ νομοσχέδια πῶς βλέπει τοῦ Λιμπρίτη, καὶ κάνει τὸν 'Αμλέτο, μὰ κύττα, Περικλέτο.

—

Ντελ.—Ὦ Στρατηγίας φάντασμα καὶ κατηφὲς καὶ κρύον, σὲ θεωῶ δακρύων.
Ἂν 'στὸ καλάθι σ' ἔρριξα κι' ἀσπλάγχνως σ' ἐλησμόνησα κι' ἐγάνωσα πολλῶν μηλιὰ καὶ κόσμον ἐδαιμόνισα, πλὴν ἕλεως φανοῦ καὶ σὺ καὶ δῶσε μου συγγνώμην, κι' ἂν μία τρίχα 'ρύτρωνε 'στὴν φαλακράν μου κόμην, βεβαίως θ' ἀνωρθώνετο περίτρομος πρὸ σοῦ, μὰ βλέπεις 'στὴν φαλάκραν μου πῶς δὲν φυτρόνουν τρίχες, καὶ ρύγε, σὲ παρακαλῶ, μαύρη σκιὰ γλωσσοῦ, καὶ χώσου 'στὸ καλάθι σου... τύχη καὶ σὺ δὲν εἶχες.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ